

YLÄSÄLI

2015 **3** Tervehdys Tukholman Suomalaiselta Adventiseurakunnalta

"HERRA, ANNA MINUN KYP SYÄ
ENNEN KUIN MINUT SATONA KORJATAAN."

YLÄSALI

2015 - 3

Tukholman Suomalaisen
Adventtiseurakunnan
uutis- ja yhteyslehti

Osoite

YLÄSALI-lehti
Olof Palmes
gata 25, 1 tr
111 22 Stockholm

Pankkiyhteys

Stockholms finska
adventförsamling
Plusgiro
19 46 61-5

Tiedonantoihin:
YLÄSALI-lehti

Sähköposti

falcoprofil@bredband.net

Toimituskunta

Ari Laitinen
08-756 80 48
Vieno Piironen
0171-534 02
Riikka Jääskeläinen
riikkajaa@hotmail.com
Sinikka Mäkipvierikko
falcoprofil@bredband.net
Aram Mäkipvierikko
falcoprofil@bredband.net

Taitto

Sinikka Mäkipvierikko

Kansikuva:

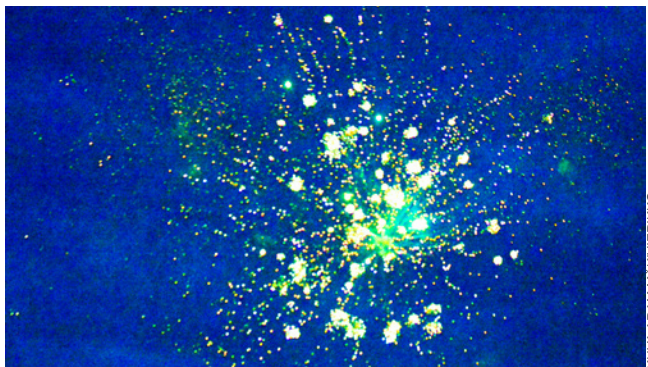
Sinikka Mäkipvierikkos

Teksti:

Johannes Linnankoski
(kirjailija, 1869-1913)

Kotisivu:

www.ylasali.se

"Rakastamme sinua tähtiin ja takaisin!" onnittiin 5-vuotiasta Isabelia (Sigtunabygden 2/9 2015). Senkö kvasaariryppään reunaan asti, jonka läpiajo kestäisi 4 miljardia valovuotta? Valonnopeus 1 079 252 848,8 km/h, 9 454 254 955 488 km/vuosi, 4 mrd v:ssa 37 817 019 821 952 000 000 000 km. Kuinka paljon rakastaa "ylipappi, joka on kulkenut läpi taivaiden" (Hepr. 4:14) – tähdistä ja takaisin?

**) Valonnopeus 299 792 458 m/sek; vuodessa 8760 tuntia*

Kahden viikon kuuri Jumalan rakkautta

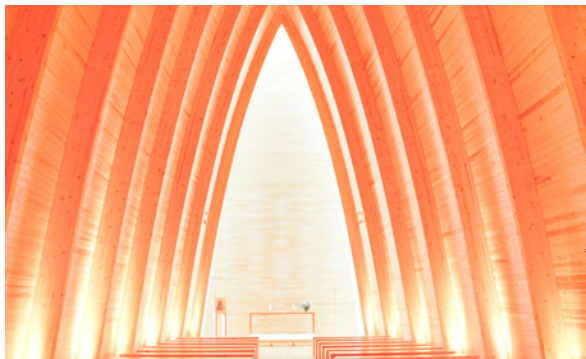
Kesällä 2015 noin 200 nuorta eri puolilta maailmaa tuli Meksikoon pitämään hengellistä kokoussarjaa. Tehtäväni oli auttaa suomalaisryhmää ja osallistua itsekin kokousten pitoon. Kohteekseni tuli **Santa Ana**, yksi **Tuxtlan** kaupungin noin 130 adventtiseurakunnasta. Muut seurakunnat olivat hyvin valmistautuneet kampanjaan. Tämä seurakunta tiesi vain, että tulisi vieraileva puhuja käymään...

Ensimmäisenä iltana tulkki kertoi, ettei mukana ollut yhtään seurakuntaan kuulumatonta. Päätin jättää syrjään kokoussarjaan kuuluvan aiheen ja puhua Jumalan rakkaudesta. Joka ilta kahden viikon ajan otin lähtökohdaksi sarja sovitun teeman, mutta puhuin Jumalan rakkaudesta. Koska (tulkin mukaan) myös kastetta käsittelevässä tilaisuudessa kaikki olivat adventtisteja, ajattelin, että on turha puhua kasteen historiasta tai oikeasta toimitustavasta. Puhuin siitä, kuinka Jumala rakkaudessaan antaa meille ensin kasteessa ja sitten vielä monta kertaa kasteen jälkeenkin mahdollisuuden alkaa uudelleen.

Jo ensimmäisen viikon puolivälissä seurakuntalaiset yksi toisensa jälkeen sanoivat: "Tämähan on mahtavaa! Kukaan ei ole koskaan kertonut mitään vastaavaa!" Joku lupasi jo tontin, jos muuttaisin Meksikoon, toinen tarjosi tytärtään poikieni vaimoksi jne...

– Kai Arasola

Oletko sinä koskaan kuullut, että Jumala rakastaa sinua?

KUVA: SINIKKA MAKIVIERIKKO

Rukous elämäksi – elämä rukoukseksi

Vuonna 1182 Italian Assisissa syntyi kangaskauppias Bernadonelle poika, joka sai nimekseen **Fransiskus**. Hänestä kasvoi huvittelunhaluinen, turhamainen ja (isänsä rahoja) tuhlaileva nuorukainen. Seikkailumielisenä hän halusi liittyä ritareihin. Kesken tällaisen matkan hän sairastui. Yöllä valvoessaan hän kuuli äänen, joka kutsui häntä jättämään entisen elämänsä ja antautumaan Herran palvelukseen. Niin rikkaan perheen hulinavilivili-nuorukainen palasi kotiin ja aloitti vaelluksensa ”Rouva Köyhyyden” kanssa, kuten hän itse asian ilmaisi.

Ympäristön pilkasta huolimatta Fransiskus tunsi löytäneensä kutsumuksensa ja elämäntarkoituksen köyhien ja sairaiden auttamisessa. Rakkaus ulottui koko luomakuntaan. Luonnossa olevia asioita hän kutsui sisarikseen ja veljikseen (sisar aurinko antaa meille lämpöä, veli kuu valaisee meitä jne).

Yksi maailman tunnetuimpia rukouksia on *Fransiskus Assisilaisen rauhanrukous*:

Vapahtaja, tee minusta
rauhasi välikappale,
niin että sinne, missä on vihaa,
toisin rakkauden,
missä loukkausta, toisin anteeksiannon,
missä epäsupua, toisin yksimielisyyden,
missä erehdystä, osoittaisin totuuden,
missä epäilystä, auttaisın uskoon,

missä epätoivoa,
nostaisin luottamukseen,
missä pimeyttä, loisin sinun valoasi,
missä surua, virittäisin ilon
ja lohdutuksen.
Niin että, oi Mestari,
en yrittäisi niin paljon
etsiä lohdutusta kuin lohduttaa muita,
hakea ymmärtämystä
kuin ymmärtää toisia,
pyytää rakkautta kuin rakastaa muita,
sillä antaessaan saa,
kadottaessaan löytää,
unohtaessaan saa anteeksi,
kuollessaan nousee
iankaikkiseen elämään.

Tätä rukousta tarvitaan tänäänkin, koska on niin paljon sotaa, surua, kovuutta ja anteeksiantamattomuutta, ja yhteiskunnassa usein ”oikeus on työnnetty syrjään ja vanhurskaus on jäänyt kauas, totuus poljetaan tomuun torilla eikä rehellisyydelle ole sijaa” (Jes. 59:14).

Mestari, jota Fransiskus seurasi koko elämänsä ajan, sanoo: ”Minä olen valo ja olen tullut maailmaan siksi, ettei yksikään, joka minuun uskoo, jäisi pimeyteen” (Joh. 12:46).

Saman Mestarin avulla mekin voimme elää tätä rukousta todeksi omassa elämässämme.

– Eeva-Liisa Vihermä

Fransiskus Assisilaisen rukous...

... mutta
kuka sen
kirjoitti?

KUVA: SINIKKA MÄKVIKKO

Miljoonat ihmiset (mm. **Äiti Teresa** ja **Margaret Thatcher**) ovat siteeranneet rukousta Fransiskuksen kirjoittamana. Tutkijat sen enempää kuin fransiskaanit itseäkään eivät pidä sitä hänen seipitämänsä. **Christian Renouxin*** mukaan se julkaistiin ensimmäisen kerran 1912 anonyyminä pienen katolisen ryhmän lehdessä otsikolla "Belle priere a faire pendant la messe" ("Kaunis rukous messussa luettavaksi"). 1920-luvulla teksti levisi "rauhanrukouksena" ("Priere pour la paix") Fransiskusta esittävässä kuvakortissa, mutta siinäkään ei väitetty häntä tekijäksi. Sen käsityksen markkinoi vasta englantilainen **Kirby Page** v. 1936.

Fransiskus tuskin häpeäisi nimensä kytkemistä tekstiin. Nykypäivän **Franciscuksella** (päävi) ei ole mitään sitä vastaan, että hänen ilmastoa käsittelevää kiertokirjetään luetaan rukouksena juutalaisten uudenvuoden juhlassa (*Rosh Hashana*). Hän itse polvistui v. 2006 monituhatpäisen yleisön edessä ja pyysi evankeelista pastoria rukoilemaan puolestaan. Surunvalittelussaan Mekassa tapahtuneen onnettomuuden johdosta hän puhui uhreista muslimiveljinä ja -sisarina. "Jos on jotakin kiitettävää, sitä ajatella..." – **SM**

Lähteet: Friar Jack's E-spiration 30/9 2009; *The New York Times* 22/11 2009; *Die Schnelle Botin* 2013-1

KUVA: SINIKKA MÄKVIKKO

Juuren paikka on syvällä maassa. Pinta-juuri ei pidä pystyssä. "Juurtukaa häneen, rakentakaa elämänne hänen vauraansa" (Kol. 2:7). Mitä jos seurakunta tekisi "Paavalit" – julistaisi vuoden ajan vain Kristusta ristiinnaulittuna, eikä olisi tuntevinaan muuta kuin "hänen ylösnousemuksensa voiman"?

Juuret

Kaikki hengelliset aiheet ja jokainen Raamatun totuus lähtee yhdestä tosiasiasta: Jumala on rakkaus.

Jumala ei antanut meille lakiaan siksi, että hän halusi koetella uskollisuuttamme, vaan siksi, että se on meille hyväksi ja että Jumala on rakkaus ja antaa hyviä lahjoja (2. Kor. 9:8, 9).

Sama koskee jokaista "totuutta", jokaista profetiaa. Ei tulisi puhua mistään hengellisestä aiheesta, jos ei pysty esittämään sitä sovituksen ja ristin valossa.

"Puhe rististä on hulluutta niiden mielestä, jotka joutuvat kadotukseen, mutta meille, jotka pelastumme, se on Jumalan voima" (1 Kor 1:18). Paavalin mukaan ristin rinnalla kaikki maailman viisaus kalpenee ja muuttuu hulluudeksi, ja siksi hän – ja me? – "julistamme ristiinnaulittua Kristusta" (1 Kor 1:23).

Raamatullisuuden mittapuu

On siis oikeaa raamatullisuutta ja oikeaa adventismia puhua kaikesta ristin valossa. Tässä asiassa myös **Ellen White** on

*Olemme saaneet vihiä, että artikkelin kirjoittaja – pastori, teologian tohtori, opettaja, toimittaja, kirjailija, eläkeläinen, kolmen lapsen isä ja kahdeksan isoisä – **Kai Arasola**, on täyttänyt*

70 vuotta!

Toivotamme sellaista siunausta, mitä et vielä tiedä olevan olemassa, mutta sen saatuaasi tiedät:

Juuri tähän olen aina kaivannut. Siinä sivussa: Paljon Onnea!

täysin Paavalin kanssa samalla aaltopituudella: “On yksi keskeinen totuus, joka tulisi aina pitää mielessä, kun tutkitaan Raamattua – Kristus, ja hän ristiinnaulittuna. Jokainen totuus saa voimansa ja vaikutuksensa siitä, kuinka se liittyy tähän teemaan. Synnin halvaannuttama sielu voi saada uuden elämän vain uskomme alkajan ja täyttäjän ristillä tekemän työn perusteella” (Ellen G. White: *The Faith I Live By*, s. 50.2).

Tämän vastaisesti meistä on kirkkona (ja yksilöinäkin) tullut taitavia Jumalan armon ja rakkauden kätkemisessä. Se on kuitenkin kaiken perusta. Yhtenä merkittävimmistä adventistisista ilmaisuista tästä on *Alfa ja Omega* -kirjasarjan alku ja loppu.

Sarja alkaa sanoilla: ”Jumala on rakkaus (1 Joh 4:16). Hänen luontonsa ja lakinsa ovat aina olleet ja tulevat aina olemaan rakkaus... Jokainen luomisvoiman ilmentymä ilmaisee rajatonta rakkautta. Jumalan hallintovalta merkitsee täydellistä siunausta kaikille luoduille...”

Sarja päättyy sanoihin: ”Ikuisuuden vuosien vierieessä tulee esiin runsaammin ja yhä kirkkaampia Jumalan ja Kristuksen ilmestyksiä. Tiedon karttuessa lisääntyvät myös rakkaus, kunnioitus ja onni. Mitä paremmin ihmiset oppivat tuntemaan Jumalaa, sitä enemmän he ihailevat hänen luonnettaan. Kun Jeesus avaa heidän eteensä lunastuksen rikkauDET ja ihmeelliset saavutukset suuressa

taistelussa saatanaa vastaan, lunastettujen sydän täyttyy yhä palavammalla rakkaudella...

Suuri taistelu on päättynyt. Syntiä ja syntisiä ei enää ole. Koko maailmankaikkeus on puhdas... Pienimmästä atomista suurimpaan maailmaan kaikki oliot, elolliset ja elottomat, julistavat himmentämättömässä kauneudessaan ja täydellisessä ilossaan, että Jumala on rakkaus.”

Parasta mainosta

Meidän olisi pitänyt tämä ymmärtää. Jumala ei tee keinotekoisia sääntöjä. Kun hän päättää, että sapatti on hyvä päivä, hän ei tee sitä sillä mielellä, että haa, nyt päästään koettelemaan näiden ihmisniviäisten uskollisuutta, vaan siksi, että se lisää rakkautta tähän maailmaamme ilmaisemalla hänen rakkauttaan. Se on hyvä lahja meille elämän tasapainottamiseksi, ja siten parantaa ja uudistaa meidän rakkauttamme Jumalaa ja lähimmäistä kohtaan.

Parasta mainosta kristilliselle uskolle on tyytyväinen kristitty. Adventtikirkon toimintakulttuuriin kuuluu kuitenkin piirre, joka on tyytyväisyyden vastakohta. Pidämme itseämme uskonpuhdistuksen jatkajina. Osa opetuksestamme lähtee jonkinasteisesta protestimentaliteetista. Vastustamme vääriä oppeja ja puolustamme radikaalia raamatullisuutta. Vedämme luonnostamme puoleemme

Jatkuu sivulla 12

Nupit kääntymässä kaakkoon*

Vanhan perintöpiirongin jumiin jäänyt laatikko. Sitä oli minulle oppi pyhäköstä. Ei kun pahempaa: kultti, joka hapatti muutoin hienoa ismiä. Nyt on laatikko raottunut. On pakko jakaa pyhäkköhelmeä kanssanne.

Ilmestysmaja eli Pyhäkkö on havaintoesitys meidän Herramme työstä Ihmisen Poikana ja sitten Ylipappina.

Heprealaisten juhlakalenterin mukaan elämme nyt syysjuhlissa, joita on kolme: *Pasuunansoiton juhla* (jatkuu), *Suuri sovituspäivä* Jom Kippur (alkanut) ja *Lehtimajajuhla* Sukkot (vasta luvatussa maassa). Kaikki 15 päivän sisällä. Ajan lopun kiivasta tahtia (Room. 9:28).

Pasuunaa, shofaria, puhallettiin aina uudenkuun eli kuukauden alkaessa. Seitsemännän kuun alkaessa pärisivät juhlapasuunat. Shofarit soivat myös merkinä kuninkaan tulosta tai vihollisen ja muun katastrofin lähestymisestä.

Heprealaisten Pasuunajuhla herätti kansan valmistumaan Jom Kippuriin. **3 Moos 16. luku** raportoi Jom Kippurin tapahtumat. Pääosissa ovat ylipappi, sonnimullikka ja kaksi vuohipukkia.

Ylipappi Aaronilla on yllään värikäs virkapukunsa, mutta hänen on määrä riisua se pyhäkön ovella ja pukeutua vaaleisiin pyhiin pellaviin (**jae 4**). Näin hän ”muuttuu” Ilmestyskirjan pellavapukui-

seksi Kristus-Ylipapiksi (*Ilmestysmaja ja Ilmestyskirja* ovat kuin vakka ja kanisi, täydentävät ja selittävät toisiaan, ovat analogisia).

Kristus-Ylipappi ei uhraa, hän ottaa vain talteen sonnin veren, mikä (meidän ajastamme katsoen) on takauma, muistuma, hänen ristillä vuotaneesta verestään (Hepr. 13:11-13), sen voimasta ja välttämättömyydestä.

Veren, kultaisten alttarin tulihiiliä ja suitsukkeen (rukouksia) hän vie liitonarkun eteen (kuva Korkeimman valtaistuinta) ja puhdistaa sen. Hän puhdistaa myös alttarin sarvet (sarvi kuvaa voimaa ja valtaa. ”Evankeliumi on Jumalan voima”). Hän puhdistaa koko pyhäkköketan, vielä uhrialtтарinkin.

Mistä Ylipappimme puhdistaa pyhäkön? Synnistä? Ei, vaan synnin tuottamasta epäpuhtaudesta (**jakeet 16, 19**). Korkeimman nimeä on herjattu, häntä on rankasti syytetty, hänen nimensä on loautu Paholaisen ja ihmisten toimesta läpi maailmanhistorian. Evankeliumia on toisesti vääristetty. Seurakunnan julistus tarvitsee puhdistamista.

Tämä suuri puhdistusoperaatio on epäilemättä alkanut niin kosmisena kuin maanpäällisenä, mutta Sanan mukaan se **huipentuu, kunnes jokaiselle vilpittömälle etsijälle käy selväksi totuus jumaluudesta** (Ilm 8:2-5, Ilm 18:1). Enemmistö taas uskoo omaan eli Paholaisen lanseeraamaan totuuteen (Ilm. 22:15). Nupit käännetään kaakkoon* kummallakin rintamalla.

Takaisin Ilmestysmajaan.

Ylipapin työ on kaksivaiheinen; toinen vaihe ajoittuu käsittääkseni tuhatvuotiskauteen (tuhat – kirjaimellinen tai sitten ei). Kaksi vuohipukkia odottaa. Arvotaan, kummalta veri otetaan.

Miksi arvotaan? Koska ei ole väliä kumpi valitaan – kumpainenkin kuvaa Kristusta, hänen **kahta holliaan synnin käsittelyssä**: Meidän Herramme otti kantaakseen syntimme, hän kärsi meille

*) Kun vahvistinlaitteiden äänen voimakkuus säädetään maksimiin, nupit jäävät tavallisesti asentoon, joka ilmansuunnissa vastaa kaakkoa.

kuuluneen rangaistuksen (vuohipukki nro 1). Mutta hän ei ota kantaakseen vastuuta synnin alkuunpanemisesta. Se vastuu on Paholaisen, valheen isän.

Vuohipukin nro 1 veri viedään liiton-arkun luo ilman suitsutusta. Rukouksia ei enää lähetetä/tarvita. Ristiä tarvitaan.

Taivaallinen oikeusistuin ottaa tarkkaan syyniin tapauksen Lucifer/Saatana & Co. **Dokumenteista ilmenee, että kaikki mahdollinen tehtiin, jotta L/S olisi kääntynyt takaisin.** Samoin hänen liittolaistensa kohdalla. Mitään epäselvyyttä ei saa jäädä. "Oikeat ja vanhurskaat ovat sinun tuomiosi" (Ilm. 16:5, 7; 19:2, 11).

Vuohipukki nro 2 vie oikeuden raskauttavat asiakirjat syylliselle seuraajineen. Kestoteema – hyvä vastaan paha – saa lopullisen päätepisteensä. Maailmankaikkeus kohahtaa helpottuneena. *Lehtimajajuhla* voi alkaa.

Ilmestysmajassa ylipappi riisuu pel-lavat, pukeutuu jälleen univormuunsa eli "muuttuu" takaisin Aaroniksi, joka suorittaa tavanomaiset rituaaliuhrit (jakeet 23, 24).

Jom Kippur välittää nerokkaasti sanomaa niin muinaisheprealaisen ymmärrykselle kuin meille 2015 j.Kr.

Mitä tämä viestii nykypäivän kaduntallaajalle? Paljonkin, jos tallaaja on etsijän paikalla. Monet ovat – tiedostamattaankin.

1. Se nostaa ristin merkityksen uusiin ulottuvuuksiin. Se vastaa selvemmin ihmettelyihin, miksi Jeesuksen piti kuolla. Ristillä ei ratkaistu suuren sovituspäivän kuvaamaa kahta tapahtumasarjaa, mutta niitä ei liioin voida ratkaista ilman ristiä.

2. Totuutta halajavalle aukeaa avar-tunut näköala. Suuren sodankäynnin loppukäänteet, kuten koko Maa-planeetan elämäkerta, on kirjoitettu jo 2000-3500 vuotta sitten. Kristus-Ylipapillamme on aikataulu hallussaan ja ohjat käsissään niin taivaissa kuin maan pääl-

lä. On reilua Jumalalta paljastaa meille tulevat.

3. Herramme on 100% luotettava ja parastamme ajatteleva liittolainen. Petollisuutta ryöpyvässä maailmassa on superlääkitsevää tietää, että on yksi taho, johon voi vuorenvarmasti luottaa. Etuoi-keutemme on kertoa siitä lähimmäisillemme.

4. Evankeliumin yksinkertaisuus kirkastuu. Kun paholaiskäärmeen purema ihmispolo kääntyy Jeesuksen puoleen apua huutaen, hän paranee ja pelastuu, niin kuin käärmeenpuremat heprealaiset – täysin ihmisjärjenvastaisesti – parantuivat katsoessaan kuparikäärmettä (Joh 3:14-16).

Kun ihminen luottaa/katsoo Jeesukseen päivänsä loppuun asti, hänen meren syvyyteen heitettyjä syntejä (Miika 7:19) ei muisteta. Kuollessaan hän on elämän kirjassa. – *Marjуска Helanko*

"Kuuletko kuisketta adventtikelloin" pitäisi muuttaa: "Kuuletko pauketta/jyminää/pauhua adventtikelloin". Tunnistammeko suuren adventin soinnun hälyn keskeltä?"

KUVA: SINIKKA MÄKIVIERIKKO

KUVA: JOEL NININEN

Muistolaatta Tampereen rautatieasemalla kertoo: ”Täältä lähti Ruotsiin ja Tanskaan monta tuhatta lasta.”

Ihmisoikeuksista

Helsingin Sanomat totesi 19.9.2015, että keskustelu turvapaikanhakijoista paljastaa Suomen ihmisoikeuskulttuurin ohuuden. ”Viime aikoina suomalaisella yhteiskunnalla on ollut vaikeuksia suhtautua huomattavasti kasvaneeseen turvapaikanhakijoiden joukkoon. -- Ihmisoikeudet sijoittuvat nykyisin kansain-

välisen oikeuden ytimeen. Niin pakolaisia kuin meitä kaikkia muitakin koskevat samat perustavanlaatuiset ihmisoikeudet. Jo YK:n peruskirja painottaa, että ihmis-oikeudet kuuluvat kaikille ihmisyyden nojalla.”

Tampereen rautatieasemalla on muistolaatta Ruotsiin ja Tanskaan toisen maailmansodan aikana lähetetyistä sotalapsista. Sen viesti tuntuu tulevan yhä ajankohtaisemmaksi. Mennessäni äskettäin siitä ohi tuli mieleeni ranskalaisen kirjailijan ja filosofin, **Simone Weil**in (1909-1943), ajatus oikeudesta apuun. Jo ennen YK:n julistuksia hän kirjoitti:

”Jotta voisin tuntea puhdasta kiittolisuutta, minun täytyy voida ajatella, että minua ei kohdella hyvin säälistä tai myötätunnosta tai oikusta, ettei osakseni tullut kohtelu ole armonosoitus tai etu eikä myöskään johdu luonteenlaadusta, vaan halusta menetellä oikeudenmukaisesti.”

Ennen Simone Weilia **Mooses** kirjoitti: ”Kun maahanne tulee muukalaisia asumaan keskuudessanne, älkää sortako heitä. Kohdelkaa joukossanne asuvia siirtolaisia ikään kuin he olisivat heimo-laisianne ja rakastakaa heitä kuin itseänne” (3 Moos. 19:34,35). – *Joel Niininen*

PAKKOSIIIRTO? Suomesta siirrettiin vuosina 1939 - 1945 yli 70000 lasta Ruotsiin (osa Tanskaan). Tästä syystä Ruotsin lehdistö (*Expressen* 19/9, 20/9 2015) on viime aikoina pitänyt Suomea kiittämättömänä, kun se nyt suhtautuu nuivasti pakolaisiin. Monelle Ruotsin evakko oli kuitenkin elinikäinen trauma. Lähtö koettiin hylkäämisenä, paluu usein raastavana eroprosessina. Noin 15 000 jäi pysyvästi Ruotsiin. Oliko pakko siirtää lapset? Suomessa operaatioon suhtauduttiin jo alunperin hyvin kriittisesti, mutta diplomaattisista syistä Ruotsin ehdotukseen lopulta suostuttiin. Historioitsija **Ann Nehlin** arvelee: – Ruotsi tarvitsi sitä enemmän kuin Suomi. Se oli Ruotsin tapa tyynnyttää huonoa omaatuntoaan siitä, ettei se antanut Suomelle sotilaallista apua. -- Olisi ollut monia vielä kipeämmin apua tarvitsevia lapsia, joilta Ruotsi sulki ovensa.

Nehlin toteaa, että ani harva juutalaislapsi pääsi tänne, kun taas suomalaislapsia ei ”rittänyt” kaikille halukkaille. Vasta aivan sodan loppuvaiheessa ja jälkeen noin 45000 keskitysleirivakia evakuoitiin Ruotsiin (”Finlands sak var vår, men vems sak är Finlands?”), *Expressen* GEO).

Aliarvioimatta Ruotsin hyvää tahtoa siinäkin, että 1945-1985 yli 400 000 suomalaista sai täältä taloudellisen ”turvapaikan” (siihenkin on viitattu Suomalaisten kiittolisuudenvelkana), historiaan vetoaminen Suomen pakolaispolitiikan arvostelussa ontuu, jos sivuutetaan tosiasia, että 1944 noin 11 % väestöstä oli pakolaisia ja kaikki (430 000) integroitiin hyvin lyhyessä ajassa.

– *SM*

*Herra pitää huolen
siivouspäivistään.
"Minä lakaisen sinut pois"*

Kun. 21:21).

*"Minä -- lakaisen sen pois
tuhon luudalla" (Jes. 14:23).
Inhimilliset tunteet eivät ole
periaatteiden veroisia silloin,
kun pitää ratkaista ongelmia.*

Oikeus, kohtuus ja kristillinen velvollisuus

**"Syyriassa hakataan, tänne lastut len-
televät." Onko lastujen lakaisu oikeus,
kohtuus vai kristillinen velvollisuus?**

Alkukristillinen seurakunta tuomitsi toisten yksipuolisen hyväksikäytön:

- "Jos joku ei suostu tekemään työtä, hänen ei pidä myöskään syödä" (2 Tess. 3:10).
- "kehotamme ansaitsemaan itse leipänsä" (2 Tess. 3:12).
- "Tarkoitus ei toki ole, että muiden tilanteen helpottuessa te joutuisitte tiukalle" (2 Kor 8:13).
- vaan että "totetutuu oikeus ja kohtuus" (2 Kor. 8:14).

Suomen Veronmaksajain Keskusliiton arvio pakolaiskuluista (vastaanottokeskusten ylläpito, henkilökunnan palkat, vastaanottoraha): Kulut: 15000 €/henkilö/vuosi. Jos tulijoita on 50000, Suomi maksaa islamilaisen maailman sisäisistä kahakoista "sotakorvauksia"* 750 000 000 €/vuosi (≈ SEK 7 066 800 000/v).

Arvio on teoreettinen. Summa riippuu siitä, miten kauan turvapaikan hakija viipyy maassa pakolaistatuksella. Hakemusten keskimääräinen käsittelyaika on 6 kk (*Iltasanomat* 26/9 2015). Sveitsi hoitaa saman asian 48 tunnissa (*Die Welt* 24/9 2015).

"Oikeus ja kohtuus" olisi rauha, ja pakolaisuuden syiden poistaminen. Sitä odotellessa voimme miettiä **Sauli Niinistön** teesiä: Ei ole oikeuksia ilman velvollisuuksia. Ja Jumalan teesiä: "Antakaa armon käydä oikeudesta" (Tuom. 21:22).

Akuutissa tilanteessa viha, vahingonilo ja välinpitämättömyys eivät ole **kristillinen** vaihtoehto. Ei **juutalainenkaan** (Obadja 1:10-14). Jopa **sekularisoituneet** "uuspakanat" ja lähes ateistiset maat (kuten Ruotsi) ovat avanneet rajansa.

Se, mitä maailmalla on kummasteltu, on Persianlahden rikkaiden öljymaiden nihkeys pakolaisten vastaanottoa kohtaan. Pelätään kuulemma näiden "siivellä" tulevan sisäisen turvallisuusuhan muodostavia aineksia (*Iltalehti* 7/9 2015). Voidaan kysyä, pieneneekö uhka, mitä kauemmaksi kriisin episentrumista tullaan. Onko se näille leveysasteille tullessa = 0? Entä kuinka kauan lastuja joudataan lakaisemaan?

Jotta voisimme olla kärsivällisiä, tarvitsemme tietää, että Herra lupaa: "Minä maksan" (Room. 12:19). — *SM*

*) Suomen Neuvostoliitolle 1945-1952 maksamien sotakorvausten (nykyrahassa ≈ 74,7 – 93,5 mrd SEK) viimeinen erä lähti 19.9.1952.

"Kukin antakoon sen mukaan kuin on mielessään päättänyt,
ei vastahakoisesti eikä pakosta, sillä iloista antajaa Jumala rakastaa"
(2 Kor. 9:7).

Mikä maa, kenen valuutta?

”Maassa maan tavalla”, sanotaan. Muinaisessa Israelissa maan lait koskivat myös maahanmuuttajia. Esimerkiksi kymmenen käskyn sapattia koskeva säädös (”Silloin et saa tehdä mitään työtä, et sinä... eikä yksikään *muukalainen*, joka asuu kaupungissasi”, 2 Moos. 20:10) velvoitti, mutta soi samalla yhtäläiset oikeudet kuin kantaväestölle (ks 3 Moos. 16:29).

Geneven Pakolaissopimuksen artikla 2 velvoittaa pakolaisen noudattamaan isäntämaan lakeja, mutta nykyään lakeja ja käytäntöjä sopeutetaan usein muukalaisten mukaan. Jotkut muukalaiset jopa soveltavat omia lakejaan, vaikka ne ovat ristiriidassa asuinmaan lakien kanssa (kunniaväkivalta, järjestetty avioliitot jne).

– Myymme usein omat arvomme alehintaan samalla kun yritämme monikulttuurisuuteen vedoten huomioida toisten perinteitä ja kulttuuria, myöntää Saksan kristillisdemokraattien **Jens Spahn**.

– Syynä on vääränlainen suvaitsevaisuus. Tulijoille olisi ensi hetkestä lähtien tehtävä selväksi, että oikeusvaltion periaatteet koskevat myös heitä (*Die Welt* 29/9 2015). Liittokansleri **Angela Merkel** on samoilla linjoilla: oleskeluluvan saaneiden on osoitettava aktiivista halua kotoutua, noudattaa maan lakeja, kunnioittaa vallitsevia arvoja ja opetella maan kieli. Samalla hän nykyisessä kriisitilanteessa korostaa:

– Ihmisoikeuksia on kunnioitettava riippumatta siitä, jääkö pakolainen maahan vai palautetaanko hänet. EU on arvo-, oikeus- ja vastuuyhteisö. Se merkitsee tiettyä minimitasoa pakolaisten majoituksessa, perustarpeista huolehtimisesta ja hakemusten käsittelyssä. Se ei ole aina toteutunut Euroopan rajoilla (*Die Welt*, 24/9 2015).

Missä Euroopan raja kulkee? Kuka sanelee arvot?

– Eurooppa islamilaistuu, kuten Amerikka katolilaistuu, eikä sitä voi estää, analysoi **Alan Posener**.

– Kyseessä on kulttuurien taistelu. Islaminvastaisuus tai antikatalisuus ei auta. On löydettävä yhteiset kristillis-juutalais-islamilaisten ateistiset arvot, joita kaikki voivat puolustaa, Posner päättelee, mutta ei kerro, miten (*Die Welt*, 23/9).

”Mitä yhteistä on valolla ja pimeydellä? Voivatko Kristus ja Beliar olla yhtä mieltä? Mikä voi liittää uskovan sellaiseen, joka ei usko?” (2 Kor. 6:14, 15). Paavali piti yhtälöä mahdottomana jo perhetasolla. Nyt siihen pitäisi pystyä globaalilla tasolla. – **SM**

Virstanpylväitä

Venäjän vanhin moskeija on vuodelta 773, kristinuskon tulo lasketaan vuodesta 988. (Kuvan kirkko Pietarista).

Moskovassa vihittiin syyskuussa 2015 käyttöön Euroopan suurin, 10000 hengen moskeija (20 kertaa edellistä suurempi, kustannukset 90 000 000 €).

– Merkittävä virstanpylväs sekä muslimille että koko maalle, luonnehti Venäjän muslimijohtaja **Rawil Gai-nutdin**. **Putin** luokitteli islamin yhdeksi Venäjän perinteisistä uskonnoista. Hän ”uskoo varmasti”, että moskeija tulee olemaan ”humaneja aatteita välittävä valituksen keskus”. Venäjän 20 miljoonasta muslimista noin 2 miljoonaa asuu Moskovassa. (Lähde: *Die Welt*, 23/9 2015).

Ensimmäistä kertaa historiassa Rooman piispa, alias paavi **Franciscus**, on pitänyt puheen USA:n edustajainhuoneessa. 435:stä kongressiedustajasta 138 on katolisia, 100:sta senaattorista 26. Siis yli 30 %, kun katolisten osuus koko väestöstä on 22 % (70 miljoonaa). **Junipero Serrasta** tuli 23/9 2015 ensimmäinen Pohjois-Amerikan mantereella kanonisoitu henkilö. Lisäksi Franciscus on kanonisoinut 833 henkilöä parissa vuodessa. Se on kaikkien aikojen ennätys. – **SM**

Lähteet: *The New York Times* 23-24/9 2015; *Pope Francis: 2015 visit to the USA*

Otteita oikeuksista

Ihmisoikeuksien julistus (1948) sisältää 30 artiklaa.

18. artikla. Jokaisella ihmisellä on ajatuksen, omantunnon ja uskonnon vapaus; tämä oikeus sisältää vapauden uskonnon tai vakaumuksen vaihtamiseen sekä uskonnon tai vakaumuksen julistamiseen yksin tai yhdessä toisten kanssa, sekä julkisesti että yksityisesti, opettamalla sekä harjoittamalla hartautta ja uskonnollisia menoja.

26. artikla. 1. Jokaisella on oikeus saada opetusta. ---

2. Opetuksen on pyrittävä -- ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisen vahvistamiseen. Sen tulee edistää ymmärtämystä, suvaitsevaisuutta ja ystävyyttä kaikkien kansakuntien ja kaikkien rotu- ja uskontoryhmien kesken...

27. artikla. 1. Jokaisella on oikeus vapaasti osallistua yhteiskunnan sivistyselämään, nauttia taiteista sekä päästä osalliseksi tieteen edistyksen mukanaan tuomista eduista.

2. Jokaisella on oikeus niiden henkisten ja aineellisten etujen suojaamiseen, jotka johtuvat hänen luomastaan tieteellisestä, kirjallisesta tai taiteellisesta tuotannosta.

Yksi velvollisuus

julistuksesta löytyy yksi velvollisuus: **29. artikla. 1:** "Jokaisella ihmisellä on velvollisuuksia yhteiskuntaa kohtaan, koska vain sen puitteissa hänen yksilöllisen olemuksensa vapaa ja täysi kehitys on mahdollinen."

KUVA: SINIKKA MÄKIVIERIKKO

Vapaus "liian länsimaista"?

"Liian länsimaisten" YK:n ihmisoikeuksien vastineeksi **Islamilainen yhteistyöjärjestö**, johon kuuluu 57 maata, laati 1990 *Kairon julistuksen ihmisoikeuksista Islamissa* (lyhyesti: *Kairon julistus*). Siinä kaikki oikeudet on alistettu *sharia*-lain alle. Esimerkiksi Artikla 2 a:n mukaan elämän riistäminen on kielletty *muista* kuin sharian määräämistä syistä. Artikla 2 b kieltää ruumiinvamman tuottamisen *ilman* sharian määräämää syytä.

Uskontoa koskeva artikla poikkeaa suuresti "länsimaisesta" julistuksesta. Artikla 10: "Islam on turmeltumaton/puhdas ("unspoiled") uskonto. Kaikenlainen pakottaminen tai ihmisen köyhyyden ja tietämättömyyden hyväksikäyttö tarkoituksessa käännyttää hänet toiseen uskoon tai ateismiin on kielletty." Käännyttämistä "toisesta uskosta" islamiin saa nähtävästi harjoittaa myös "miekkalähe-tyksenä"?
— SM

KUVA: SINIKKA MÄKIVIERIKKO

*Keneltä se olisi pois, jos muslimi omassa maassaan saisi vapaasti valita vakaumuksensa? Eikö luoteta siihen, että jokainen valitsee sen, mikä on "ylivertaista"?
Vai onko uskontoon kytkeytynyt muita (poliittisia/ taloudellisia) valtaraken- teita, jotka saattaisivat romahtaa uskonnollisten lojaliteettien muuttuessa?*

"Etkö sinä, Israelin opettaja,
ymmärrä sitä?"

Jumala on
rakastanut maailmaa niin paljon,
että antoi ainoan Poikansa,
jottei yksikään,
joka häneen uskoo,
joutuisi kadotukseen,
vaan saisi iankaikkisen elämän...
" Joh. 3:10, 16

KUVA:SEBASTIANO DEL POMBIO (1486 - 1547) "Pieta", 1513-1516

JUURET... jatkoa sivulta 5

sellaisia ihmisiä, jotka haluavat sanoa asiat suoraan – halki, poikki ja pinoon.

Jokainen voi kuitenkin hyvällä syyllä kysyä, liittyisikö enemmän suorapuheisten vai tyytyväisten kerhoon.

Eräässä kirjoituksessa **Steve Jencks** kysyi: "Välitatkö tarpeeksi puhuaksesi suoraan?" Asia olisi ehkä tullut paremmin ilmaistuksi, jos kysymyksestä olisi otettu mukaan vain puolet: "Välitatkö tarpeeksi." Tarvitsemme kipeämmin välittäjiä kuin suoraan puhuvia. Uskon kaikkien tarvitsevan *rakastavaa* suoraa puhetta. Se, mitä kukaan ei ole koskaan tarvinnut eikä tule tarvitsemaan, on tyytymätön ja arvosteleva suora puhe.

Takaisin juurille

Mistä kristillinen tyytyväisyys, rakkaus ja oikea suhtautuminen lähimmäisiin kasvavat? Jumalan armon maaperästä.

Yksi Helsingin yliopiston legendarisista teologian opettajista, **Osmo Tiilikä**, arveli tiensä varrelle jääneen

loukattuja, rakkaudettomuutta kokeneita ihmisiä. Hän valitti sitä, ettei oman pahan luonnon kurissa pitäminen ollut helppoa. Yksinkertainen tosiasia, jonka kaikki uskovat joutuvat tunnustamaan kerta toisensa jälkeen.

Sellaisille on armo! On Jumalan rakkaus! Meitä ei yllättäisi armo rukoilevalle ihmiselle, tai armo sille, joka aina kovasti yrittää puhua kaikille kauniisti. Armo ei kuitenkaan toimi näin. Paavali puhuu ihmisestä, jolla ei ansioita ole, mutta joka "uskoo Jumalaan". Silloin tapahtuu armon ihme: Jumala "tekee jumalattoman vanhurskaaksi" (Room 4:5).

Vain se, joka itse syntisenä on saanut armon, voi neuvoa toista syntistä armoon – sen Jumalan luo, joka vanhurskauttaa jumalattoman.

Varhaisen kristillisyyden aikana elämä Roomassa oli vaikeaa. Oli rasismia, väkivaltaa. Ihmiset elivät ahtaasti. Oikeuslaitos ei toiminut kovin hyvin. Oli epävarmuutta, sairautta, kuolemaa, kulkutauteja. Kristillisyyys kasvoi, koska se osoitti rakkautta, kun muut pakenivat. Se kasvoi, koska uskovilla oli toivo. Se kasvoi rakkaudesta.

– Kai Aralsola

KUVA: SINIRKA MAKIVIERIKKO

Isä meidän

Kun Hengen mieltä
Herra tahtoo antaa,
hän elämää ja
rauhaa tarjoaa.
Pois turman tieltä
meidät tahtoo kantaa.
Hän sydämessään,
meitä rakastaa.

Oi, Isä meidän!
Hengen tulta anna,
niin elämämme
rauhaa säteilee.
Kun Hengen mieli
meidät täysin valtaa,
niin sydämemme
laulaa, iloitsee.

Kun Hengen mielen
aika kerran koittaa,
se liekin lailla
kuonan polttaa pois.
Se kaiken voittaa,
kiitos valtaa kielen.
Ei mistään sille
vertaa löytää vois.

Oi, Isä meidän,
väsyneille anna
tuo voima, joka
heikot vahvistaa.
Oi Isä! Meidät
olallasi kannaa,
kun tie on jyrkkä,
jalkaa uuvuttaa.

– Teuvo Pärlesten

KUVA: SINIKKA MÄKIVIERIKKO

Taivaan Taikuri

Hän on ensimmäinen Vatikaanissa koskaan esiintynyt naispuolinen kapellimestari. Vuonna 2008 espanjalainen **Inma Shara** (s. 1972) johti *Ihmisoikeuksien julistuksen* 60-vuotisjuhlan konserttia siellä. Ristimänimensä (**Inmaculada Lucia**) mukaisesti Inma haluaa välittää ”puhdasta valoa” maailmaan musiikin kautta.

– Kun musisoi 100-päisen sinfoniaorkesterin taitavien soittajien kanssa, hengittää samassa tahdissa heidän kanssaan täydessä yhteisymmärryksessä, on kuin sielu kohoaisi irti ruumiista. Se on uskomaton, taivaallinen tunne.

Tätä taivasta hän jakaa huippusolistien ja -orkestereiden kanssa vuosittain 40-50 konsertissa, myös hyväntekeväisyyskonserteissa. Erityisesti hänen sydämillään on köyhien maiden lasten musiikkielämän kehittäminen.

– Musiikki edistää integraatiota, lisää tasa-arvoa ja tukee yksilön henkilökohontaista kehitystä. Orkesterit ovat lapsille toivonsäde. Ne luovat uskoa tulevaisuuteen ja opettavat kunnioitusta, kurinalaisuutta ja kypsyyttä ihmisenä.

Toistensa kunnioittamisen, vastuuntunnon, itsekurin ja työn kunnollisuuden Inma omaksui arvoikseen jo lapsuudessaan uskonnollisessa kasvuympäristös-

sään. Sen, että musiikki olisi hänelle elämän tärkein asia, hän tiesi 4-vuotiaana. Pianonsoitto ja musiikinteoria olivat hänen leikkinsä lapsuudessa.

Teini-iässä hän kuitenkin vakuuttui siitä, että orkesterinjohtaminen oli se, mihin hän halusi panostaa. Siinä hän kokee saavansa toteuttaa sitä, minkä hän näkee muusikon missioksi maailmassa: loihtia esiin jotakin käsinkosketeltavaa sellaisesta, mitä ei voi käsin koskettaa (Lähde: *Intelligent Life*, Sept/Oct 2015).

Tehdä näkymättömästä näkyvää oli myös Jeesuksen missio. ”Hän on näkymättömän Jumalan kuva” (Kol. 1: 15). ”Hänessä on jumaluus ruumiillistunut koko täyteydessään” (Kol. 2:9).

Koska ”hänen yhteydessään myös te/[me] olette/[olemme] tulleet tästä täyteydestä osallisiksi” (Kol. 2:10), tehtävämme ei ole henkistää häntä, vaan konkretisoida – tuottaa hedelmää (Kol. 1:6).

Sitä varten ei tarvitse olla maailmankuulu kapellimestari. On vain tunnettava armon partituuri ”sellaisena kuin se todella on” (Kol. 1:8). Sillä oikea elementtimme ihmisenä on olla aidosti hyväksyttyjä, ehdoitta rakastettuja ja ehjästi antautuneita sille, mihin ikinä ryhdymekin. Se on uskomaton, taivaallinen tunne.

– SM

Jalokivikuningas

& Kuningatar

Hän on maailman arvostetuin korumuotoilija. Hän ei pidä itseään taiteilijana vaan käsityöläisenä. Hän ei mainosta. Hän ei myy mistään hinnasta – ellei itse halua. Hän näkee tehtäväkseen saada ihmiset vakuuttuneeksi siitä, että koru, jollaista hän ehdottaa, on asiakkaalle paras.

Ainutlaatuista on se, että hän liittää pienen pieniä, itsessään mitättömiä jalokiviä (esim. timantteja) viereen viereen, että ainoastaan jalokivet näkyvät, metalli, johon ne on istutettu, jää piiloon. Hänen nimensä on Joel. **Joel Arthur Rosenthal**, alias **JAR** (Lähde: *Intelligent Life*, Sept/Oct 2015).

On toinenkin korutaiteilija, joka tekee mitättömistä suunnattoman arvokkaita. Pelastetut, jotka täällä ”kootaan yhteen kuin lammasmaa”, ”loistavat hänen maassaan kuin kruunussa sädehtivät jalokivet” (Sak. 9:16). Lampaista kruununjalokiviksi – mikä muodonmuutos!

Jenni Haukiolla oli sellainen prinsessa Estellen ristiäisissä – korumuotoilija **Katarina Guthwertin yleisurhoollisuusmitali**. Nämä mitalit eivät perustu sotilaallisiin saavutuksiin, hän suunnittelee niitä kaikenlaisille ihmisille. Keskellä on esimerkiksi saajan tai jonkun muun kuva (Haukiolla **Helene Schjerfbeck**), ja kunniamerkki muotoillaan sen ympärille asiakkaan valitsemista koruaineista ja erilaisista silkkinauhoista. Taustakertomukset mitalien saajista liikuttavat hänet joskus kyyneliin (Yle 27/3 2015).

”Minua odottaa nyt vanhurskauden seppele...” (2 Tim. 4:8). Onko sellainen varattu vain Paavalille (2 Tim. 4:7)? Ei, ”vaan kaikille, jotka hartaasti odottavat hänen ilmestymistään” (2 Tim. 4:8).

Mitä tuntee seppeleensitoja, joka näkee, minkä ryteikön läpi *sinä* olet tullut – ja silti yhä toivot ja hartaasti odotat hänen ilmestymistään. – *SM*

Balkan opettaa: ”Moikkaa” Paimenta varttia ennen kuin...

KUVA: SINIKKA MAKIVIERIKKO

Mårten Boström
MM-cup-
osakilpailussa
Sigtunassa
2013.

”Juoksu ei ole nopeiden vallassa eikä sota sankareiden, ei leipä viisaiden, ei rikkaus kyvykkäiden eikä menestys älykkäiden. Kaikki on ajan ja kohtalon vallassa” (Saarn. 9:11). Tämän sai kokea suunnistaja **Mårten Boström** ”Balkanin vuorilla taistelllessaan”. Juoksu-vauhti (1km/3 min) ei riittänyt. Puolustautuminen terävillä kivillä ei sekään näyttänyt riittävän, kun tusina kulkukoiria kävi hänen kimpuunsa Mavrovon kansallispuistossa Makedoniassa. Mutta:

– Paimen pelasti minut.

Mårten oli neljännestantia aiemmin ”moikannut” erästä paimenta tämän kojulla. Se koitui hänen pelastukseksi. Paljonko olisi suunnistuksen MM-kulta 2013 merkinnyt, jos elämä olisi päättynyt suden sukulaisten suuhun 2015?

– Arvostakaa jokaista sekuntia! hän kehottaa (*Ilta-lehti* 17/8 2015).

Oletko *sinä* ”moikannut” Paimenta? Oletko hänen kanssaan ”hyvää pataa”, niin kuin Mårten sanoi olleensa vuoripaimenen kanssa? Jumala on alistanut ”*kaiken* hänen valtansa alle. -- hän ei jättänyt *mitään* tälle alistamatta” (Hepr. 2:7, 8). ”Kaikki” ei ole ajan ja kohtalon hallussa. Paimen hallitsee myös aikaa (Gal. 4:4). – *SM*

Arabimuslimien valta-alue laajimmillaan (632-1492) ulottui yli kolmen mantereen. Nykyisin vain noin joka viides muslimi on arabi. Yhteisten arvojen löytäminen islamin sisällä näyttää olevan vaikeaa.

Kuolleiden kujilla

Ylläoleva viime numeron otsikko sopii viikon 39/2015 tapahtumiin: yli 700 pyhiinvaeltajaa kuoli ja noin 860 loukkaantui kujilla, joilla pari miljoonaa muslimia tungeksi symbolisesti Saatanaa kiittämään. Tätä maailman suurinta vuotuista joukkotapahtumaa aiemmin synkenteineet tulipalot ja mellakat ovat vähentyneet, mutta Saudi-Arabian hallituksen miljardisijoitukset infrastruktuuriin ja turvajärjestelyihin (mm. yli 100000 poliisia, tuhansia valvontakameroita) eivät tälläkään kerralla taanneet ”Jumalan vieraiden” rituaalien sujumista ”mukavasti ja helposti”, kuten kuningas **Salman** asiaa pahoitteli.

Joka vuosi joku jää palaamatta. Vuonna 1990 yli 1400 tukehtui tunneliin. Lähtijöille suositellaan testamentin laatimista ennen matkaa.

Iran syyttää Saudi-Arabian hallitusta. Hallitus syyttää pyhiinvaeltajia, jotka eivät noudattaneet määräyksiä.

Miten ohjeistaa yli kahenta miljoonaa ihmistä 180

maasta (Ruotsista n. 2000), joilla ei ole yhteistä kieltä? Tungosta taas ei voi välttää – rituaalien on tapahduttava tiettyinä aikoina tietyssä järjestyksessä. Osallistujamäärälle ei voi asettaa kattoa, koska matka Mekkaan ainakin kerran elämässä on muslimille pyhä velvollisuus. Niin tärkeä, että rikkaat säätiöt lahjoittavat miljardeja, jotta Afrikan ja Aasian köyhätkin voisivat sen tehdä.

Miksi juuri Mekkaan?

Islamilaisen tradition mukaan Abraham Ismaelin sijasta uhraamansa uhrin jälkeen vaelsi poikansa kanssa Mekkaan, missä he jälleenrakensivat pyhäkön, jonka Aadam, ensimmäinen ihminen, oli sinne aikoinaan pystyttänyt.

Arkisempi nykyselitys on arvovaltataistelu siitä, kuka on koko maailman muslimien oikeutettu johtaja. Saudi-Arabia – Medinan ja Mekkan ”pyhäinvartijana” – haluaa pitää kiinni roolistaan puhtaan islamin kotipaikkana.

Sellaista sattuu

Viranomaiset kuittaavat onnettomuden sillä, että

uhrit pääsevät joka tapauksessa taivaaseen, ovathan he kuolleet pyhiinvaeltusmatkalla. Lyhyttä pelastustoimia kuvaavaa videopätkää lukuunottamatta Saudi-Arabian televisiossa vain hiljainen tekstipalkki kertoi katastrofista. Siihen yksi juontaja totesi:

– Sellaista sattuu aina tällaisissa suurissa joukkotapahtumissa.

Kuinka kauan?

Eräs anonyyminä paikan päällä haastateltu pyhiinvaeltaja kertoi olevansa hyvin väsynyt ja peloissaan.

– Odotan iltaan asti. Jos ei sittenkään onnistu, katson, voisiko joku toinen tehdä sen [Saatanan kivittämisen] minun puolestani.

Kuka pitää noin 1,6 miljardia ihmistä pimennossa siitä, että Joku Toinen on jo tehnyt sen? Polkenut rikki käärmeen pään, ettei kenenkään tarvitse sen tähden tulla rikki poljetuksi.

– SM

Lähteet (2015): Reuters 24 - 25/9; The New York Times 24/9; SvD 24/9; The Guardian 24/9; Die Welt 24/9

"Silloin jäljelle jääneet filistealaiset tulevat minun omikseni."
– Sak. 9:7

Entä jos...

"Kaikki on valmiina hääjuhlaa varten--. Menkää nyt teille ja toreille ja kutuskaa häihin keitä vain tapaatte." Palvelijat menivät ja keräsivät kaikki, jotka he tapasivat, niin pahat kuin hyvät, ja häähuone täyttyi aterialle tulleista. Kun kuningas tuli sisään katsomaan juhlavieraitaan, **hän** näki siellä miehen, jolla ei ollut hääpukua. **Hän** kysyi tältä: "Ystäväni, kuinka saatoit tulla tänne ilman häävaatteita?" Mies ei saanut sanaa suustaan...

– Matt. 22:8-12

...he eivät ole oikeasti...?

"Tahdotko, että menemme kitkemään sen pois?"

"En...Te voitte rikkaviljaa kootessanne nyhtää sen mukana vehnääkin. Antakaa niiden kasvaa yhdessä elonkorjuuseen asti.

Kun sen aika tulee, **minä** sanon korjuuväelle: Kootkaa ensin rikkavilja ja sitokaa se kimpuiksi, että se poltettaisiin. Mutta vehnä korjataan aittaan."

– Matt. 13:28-30

KUVA: ARAM MAKIVIERIKKO

Toistaiseksi Berliinissä vielä kirkkoja riittää, vaikka sadat muslimit ovat kääntyneet kristinuskoon.

Pulmia Berliinissä

Pastori **Gottfried Martensilla** on pulma. Pulmia. Satoja pulmia. Sillä hänen pitäisi tietää, onko kasteelle pyrkivä oikeasti uskovainen vai haluaako hän kristityksi vain saadakseen turvapaikan. Vaikka sitä ei ääneen sanota, sekin on mahdollista, että joku käyttää hyväkseen tätä porttia. Hän on ottanut riskin ja kastanut jo satoja. Hän pyrkii kuitenkin tekemään sen, mitä ihmisenä voi. Kutsuu. Opettaa (kymmenen käskyä, uskontunnustuksen, Isä meidän -rukouksen, sakramentit). Keskustele. Tutkii motiivit. Joissakin tapauksissa hän on kieltäytynyt – ja tuntenut tehneensä oikein.

Riskin ottavat myös ne, jota kääntyvät. Joku voi tulla epäillyksi juuri siitä syystä, että hakeutuu kirkkoon kun hakemus on vielä vireillä (Helsingin Sanomat 29/9 2015). Mutta entä jos ihminen onkin oikeaa vehnää? "Isäntä" päättää lopputuloksen.

– SM

"Minä olen lammasten ovi..."

KUVA: ARAM MAKIVIERIKKO

KUVA: SINIKKA MAKVIERIKKO

Älä jää yksin! Tule olemaan ja tekemään seura!

Etsintäkuulutus!

20FEM (Olof Palmes gatan 25, katutaso) on kohtaamispaikka, jonne voi tulla saamaan henkistä, hengellistä ja fyysistä hyvinvointia edistävää ”evästä”.

Tiistaisin klo 13 kasvislounas, klo 14 Viikon Vierailija, klo 15 iltapäivätee. ADRA:n second hand -shop on avoinna klo 18:aan.

20FEM on joustava tapa osallistua evankelointiin. Siinä voi hyödyntää omia harrastuksiaan ja kiinnostuksen kohteitaan. Sitoutua ei tarvitse enempään kuin minkä itse valitsee. Kuvaesitys, matkai- tai muu kokemus, mielimusiikin tai -kirjallisuuden esittely, piirakkareseptin jakaminen, taidenäyttely, konsertti, terveysesitelmä/palvelu, luento jostain kiinnostavasta aiheesta... Toimijoita etsintäkuulutetaan!

- Projektipäällikkö • Sihteeri • PR-koordinaattori • PR-avustaja • Markkinoija • Rekrytoija • Evanke- lista (henk. koht./julkinen) • Raamatuntutkistelun pitäjä • Raamattutyöntekijä • Kamreeri • Kokki • Keittiöapulainen • Siivooja • Tiskaaja • Esirukoi- lija • Luennoitsija (aihe vapaa) • Emäntä/Isäntä • Kertoja • Vahtimestari • Tietokone-expertti (Verk- kotoimittaja, Verkkosivujen muotoilija, Verkkovastaava, Taittaja) • Mainosten jakaja • Hoitoalan ammattilainen • Hieroja • Dietisti • Ravitsemusalan tuntija • Pedagogi /Lastenkasvatus • Muusikko • Musiikkitoiminnan johtaja • Kuraattori • Neuvon- antaja • Sosiologi • Sosionomi • Läsnaolija • Muu: Mikä?.....

Yhteyshenkilö: *Tommy Björn*, puh. **072-0548082**
e-mail: tommybjorn@gmail.com

Viulisti hänestä piti tulla. Ei tullut. Tuli häneltä viulukonsertto. Mitä olisi maailma ilman Sibeliuksen viulukonserttoa? Suomi ilman ”Finlandiaa” ja seitsemää sinfoniaa (seitsemännen ensiesitys 24.3.1924 Tukholmassa)? Ja Ylioppilaskunnan Laulajat ilman ”Kullervoa”? Virsikirja ilman ”Soi kunniaksi Luoja”? (sen puutteessa voi lohdutkeeksi hyräillä ”Säkkijärven polkan” alkua – sävelkulku sama). Sibeliuksen äidinkieli oli ruotsi. Opetteli ”pakkosuomen” – vapaaehtoisesti? – SM *Johan Julius Christian ”Jean” Sibelius (1865-1957).*

KUVA: INTERNET

Paisi nais- hakijoita Sauli Niinistö toivoo YK:n pää- sihteerin valintaan läpinäky- vyyttä.

KUVA: TV-haastattelusta 2013?

KUVA: SINIKKA MAKVIERIKKO

Syksyn 2015 vierailijoita

26/9 Heimo Lempinen (Syysjuhlat)
17/10 Kalevi ja Tarja Niittyaro
14/11 Berny Carlsson
5/12 Armo Kuoppakangas

Raamatuntutkistelu **klo 10**, jumalanpalvelus **11.15**,
Mahdollinen iltapäivätilaisuus **klo 13.30**.

Paikka: Olof Palmes gata 25, 1. krs, Tukholma
Tiedustelut: siht. Tuulikki Hagström **08-500 81 907**

Ilmoitukset: Ruotsinsuomalainen-lehti, s. 3

Kotisivu: www.ylasali.se

Vierailijoiden puheet kotisivulla ja CD-tallenteina (tilaukset
puh. **08-500 81 907**).

Merkkipäiviä

Sibeliuksen syntymästä 150 vuotta 8.12.2015

Hän elää nykyään ”pilvessä”: *Sibelius I Cloud Publishing* on nuottien verkkojulkaisu/osto/myyntifoorumi. Asiakas voi koekatsoa, kuunnella, kokeilla, soitintaa, transponoida jne. osaa sävellyksestä. Tulostaminen konaisuudessaan maksaa. Palvelu ottaa välitysmaksun myös myyjältä. *Sibelius* taas on säveltäjille, sovittajille, musiikinopettajille ym. tarkoitettu nuotinnossofta (software/mjukvara). Siitä vain – säveltämään *Sibeliuksella*.

Yhdistyneet kansakunnat 70 vuotta 24.10.2015

”Jäsenvaltioiden ei tule uhata väkivallalla, toimia toisen valtion koskemattomuutta vastaan tai kajota valtioiden sisäiseen toimivaltaan kuuluviin asioihin...” Krim ja Ukraina eivät vissiin ole ”toisia” Venäjään nähden?

Suomi YK:ssa 60 vuotta 14/12 2015

Puhuessaan YK:ssa 29/9 2015 presidentti **Sauli Niinistö** peräänkuulutti ”vahvoja naiskandidaatteja” pääsihteerin virkaan (*Iltasanomat* 29/9 2015). YK:n ensimmäinen naispuolinen varapääsihteeri (1972-1980) oli suomalainen **Helvi Sipilä** (1915-2009).

Suomen Pakolaisapu 50 vuotta (perust. 1965)

Järjestön perustaja Helvi Sipilä, ei tiettävästi ole suoraan sukua **Juha Sipilälle**, joka äskettäin avasi kotinsa pakolaisille. Lahden Hennalaan saapunut **Hussein** luuli sen tarkoittavan: tervetuloa (*Etelä-Suomen Sanomat* 25/9 2015). Ei se niin mennyt. Mutta ”Ku-Klux-Klan”-huppumies on pyytänyt anteeksi ”tyhmää pähänpistoaan”. Sitä ei maailman media kerro. *Niin* se menee – ”Yksi erehdys saattaa turmella paljon arvokasta. -- vähäinen tyhmyys voi vaikuttaa enemmän kuin viisaus ja kunnia” (Saarn. 10:1). ”Parempaan ymmärrykseen ja harkintaan” auttaisi Paavalin mukaan rakkaus (Fil. 1:9). – *SM*

YLÄSALI on Tukholman suomalaisen adventtiseurakunnan yhteyslehti, johon kuka tahansa voi lähettää kirjoituksia. Kunkin jutun sisällöstä vastaa kirjoittaja. Toimituksella on oikeus muokata tekstiä.

Tilaukset & osoitteenmuutokset
kirjallisesti tai netissä
(Yhteystiedot sivulla 2)

SRK:N VASTAAVA:
Eeva-Liisa Vihermä
0176-124 05

KUVAESKO MÄKIVIERIKKO

*Heimo ”ADRAAnalii-
entsyymiä” jakamassa.*

Mene pilveen!

Mitä useammin menet pilveen, sitä parempi olet tälle maailmalle, tulkitsi Tukholmassa **26/9** vierailut ADRA Finlandin johtaja, **Heimo Lempinen** tekstiä Kol. 3:2: ”Ajatelkaa sitä mikä on ylhäällä, alkää sitä, mikä on maan päällä.”

Meitä uskovaisia syytetään usein ”pilvissä haihattelijoiksi”. Mutta emme me suuntaudu pois maailmasta, vaan haemme pilvestä (Jumala-yhteydestä) taivasta maan päälle – parantaaksemme maailmaa ”*kaksi* elämää kerrallaan” (kotimaa, ulkomaat). – *HL/sm*

Haluat HJÄLPAKTION-kerääjäksi, mutta et tiedä miten?
Soita: **08-560 245 25**

Pakoon! Turvaan?

HORISONTTI

Uutislähetykset ovat viime viikkoina täyttyneet pakolaisraporteista. Euroopan perspektiivistä alueen maihin saapuvien pakolaisten ja siirtolaisten virta vaikuttaa valtavalla. Todellisuudessa se on kuitenkin vain murto-osa maailmanlaajuisesta pakolaisten määrästä (60 miljoonaa). Luku koostuu sekä kotimaastaan pakenneista että maiden sisäisistä pakolaisista.

Päivittäiset uutiset mereen hukkuneista pakolaisista turruttavat vastaanottokykyämme. Vaarana on, että alamme suhtautua viileän kyynisesti lähimmäistemme hätään. Myötätunto joutuu koetukselle, kun sitä kuormitetaan toinen toistaan järkyttävämmällä raportilla. Valokuvat turkkilaisen turistipaikkakunnan rantaan ajautuneesta, Välimeren aaltoihin hukkuneesta 3-vuotiaasta pojasta vaikuttivat ratkaisevasti. Kun kuvan poika olisi voinut olla katsojan oma, pakolaisten hätä ja kuoleman kauhut tulivat iholle. Oliko veneen ruorissa pojan oma isä vai joku muu, on toisarvoinen asia. Tärkeintä on, heräämmekö vai turrummeko näkemästä.

Pakolaiskysymys jakaa Eurooppaa, eikä EU selvästikään kykene sitä yhdistämään. Unkarin pystyttämä piikkilanka-aita Serbian rajalle on näkyvä osoitus uudesta itäisen ja läntisen Euroopan välille nousevasta rautaesiripusta. Unkari, Tsekki, Puola ja muutamat muut maat hyväksyvät alueelleen pakolaisia nihkeästi tai ei lainkaan. Saksa lupaa vastaanottaa jopa 800 000 tulijaa. Myös Ruotsi avaa ovensa suurelle joukolle pakolaisia. Suomen ja Tanskan linja on varovaisempi. Jotkut luokittelevat ne rautaesiripun taakse jääviin maihin.

Pakolaiskysymys on monitahoinen. Osa lähtee pakoon sotaa, tuhoa ja kuolemaa, osa toivoo pääsevänsä vapaampiin ja rauhallisempiin oloihin. Entä mihin olisi vedettävä pakolaisten ja maahanmuuttajien välinen raja? Turvapaikkaa todella tarvitsevat pyritään ottamaan vastaan. Onnenonkijoita käännytetään takaisin. Hyväsydämys ei ole sinisilmäisyyttä.

Matteus kertoo evankeliumissaan, että Maria, Joosef ja Jeesus-lapsi pakenivat kaksi vuosituhatta sitten Herodeksen vainoa Egyptiin. He saivat sieltä turvapaikan siihen saakka, kunnes saivat kutsun palata. Toimintaohjeeksi itselleni tänään todellisten pakolaisten suhteen riittää Jeesuksen kehotus: ”Mitä toivotte ihmisten tekvän teille, tehkää myös te samoin heille.”

– Ari Laitinen

P.S. ASKARRUTTAVA AJATUS

Pakolaisista lähes kaikki tunnustavat ”rauhan uskontoa” islamia, mutta haluavat silti pois Lähi-Idän ja Balkanin muslimialueilta kristittyihin maihin. Miksi?